

اصول کلی حاکم بر صدور مجوز فناوری و شرایط بهره‌مندی از خدمات قانونی مرتبط با آن

مقدمه :

این دستورالعمل بر اساس ماده ۹ قانون «حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش بنیان» و به منظور تسهیل در بهره‌مندی واحدهای فناور مستقر در پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد تابعه در جهت انجام مأموریت‌های محوله از تسهیلات و مزایای پیش‌بینی شده در قوانین کشور از جمله برخورداری از مزایای مناطق آزاد در خصوص روابط کار، معافیت‌های مالیاتی و عوارض، سرمایه‌گذاری خارجی و مبادلات مالی بین‌المللی تدوین شده است. اعطای مجوز فناوری منوط به ارزیابی توانمندی و ظرفیت واحد فناور در زمینه فناوری مشخص می‌باشد.

ماده ۱- تعاریف :

مجوز فناوری: مجوزی است که جهت تأیید صلاحیت انجام فعالیت‌های فناورانه، نوآورانه و دانش‌بنیان واحدهای فناور مستقر در پارک‌های علم و فناوری و صلاحیت فناورانه آنها صادر می‌شود. این مجوز بر اساس دارایی‌های فنی، ظرفیت نیروی انسانی و توفیق واحد فناوری در تجاری‌سازی محصولات صادر می‌شود و پیش‌نیاز استفاده از تسهیلات و مزایای پیش‌بینی شده در قوانین کشور، بهره‌مندی از خدمات و حمایت‌های سازمان‌های حمایتی ذی‌ربط، تسهیل معرفی و ایجاد ارتباط واحد فناور با سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی و اقتصادی است. این مجوز با درخواست واحد فناور و احراز شرایط و پس از تأیید شورای فناوری یا کارگروه مربوط در پارک علم و فناوری و با امضای رئیس پارک صادر و یا تمدید می‌شود.

پردیس علم و فناوری (Science and Technology Zone): پردیس علم و فناوری یا عناوین مشابه‌ای که مفهوم عملیاتی یک پردیس علم و فناوری را در بر داشته باشند، به پهنه‌ای از اراضی با محدوده مشخص اطلاق می‌شود که مؤسسات علمی، دانشگاهی، تحقیقاتی، فناوری توانمند در چارچوب توسعه فعالیت‌های حوزه فناوری و نوآوری خود تاسیس می‌کنند و زمینه استقرار واحدهای فناور و شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و شرکت‌های بزرگ را فراهم می‌کنند. این محدوده از اراضی می‌تواند متعلق به موسسه علمی، دانشگاهی، تحقیقاتی و فناوری موسس پردیس باشد یا ناحیه نوآوری همجوار موسسه و مورد توافق موسسه با مدیریت شهری باشد.

ناحیه نوآوری (Innovation Zone): ناحیه‌ای شهری یا مشابه آن با محدوده مشخص جغرافیایی در مجاورت یا با مرکزیت یک موسسه علمی، دانشگاهی، تحقیقاتی، فناوری یا صنعتی-اقتصادی است که در آن واحدهای فناور و شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان رشد یافته و توانمند با هدف بهره‌برداری از ظرفیت‌های علمی، فناوری و توسعه‌ای آن مرکز مستقر می‌شوند.

واحد فناور: منظور شرکت‌ها، مؤسسات، واحدهای تحقیق و توسعه و یا سایر اشخاص حقوقی و همچنین هسته‌های فناور تحت پوشش یا مستقر در پارک یا مراکز رشد یا سایر بخش‌های وابسته به پارک هستند که در چارچوب ضوابط مربوطه

در پارک پذیرفته و استقرار یافته‌اند و هویت حقوقی مستقل از پارک دارند. واحدهای فناور با توجه به اساسنامه و یا سایر اسناد قانونی خود در زمینه کسب و کار با محوریت یک ایده نو و یا مستخرج از تحقیقات کاربردی و توسعه‌ای، طراحی مهندسی، مهندسی معکوس، انتقال و مدیریت فناوری و یا ارائه خدمات تخصصی کسب و کار (از فناوری تا بازار) به منظور تجاری کردن نتایج تحقیقات فعالیت می‌کنند. این تعریف با رعایت قوانین و مقررات مربوط، شامل شرکت‌ها و مؤسسات خارجی نیز می‌شود.

مرکز رشد: نهادی پژوهشی و فناوری محسوب می‌شود که با ارائه خدمات حمایتی، از ایجاد و توسعه واحدهای فناور نوپا یا تازه تاسیس توسط کارآفرینان و نوآوران که با اهداف اقتصادی در زمینه‌های فناورانه و نوآورانه فعالیت می‌کنند، در قالب اجرای رویدادهای کارآفرینی، برنامه‌های شتابدهی، دوره‌های رشد مقدماتی و دوره‌های رشد پشتیبانی می‌کند.

واحد تحقیق و توسعه (Research and Development Department/Unit/Center): منظور بخش پژوهش و توسعه فناوری یا واحد مشابهی از یک شرکت یا سازمان بزرگ است که مسئولیت توسعه محصولات جدید، به‌روز رسانی فناوری محصولات جاری و مانند آنها را بعهده دارد.

ماده ۲- مجوز فناوری برای واحد فناوری صادر می‌شود که:

الف- هویت حقوقی مشخص دارند (واحد فناور با هویت حقوقی مستقل یا واحدهای وابسته به سازمان مادر) و بخش اصلی فعالیت آنها (حداقل نیمی از آن) دانشی یا ارائه خدمات تجاری‌سازی برای توسعه فعالیت‌های فناورانه است؛

ب- دارای قرارداد اجاره و استقرار با پارک است و بطور کامل در فضاهای کالبدی پارک مستقر و آدرس رسمی آن در پارک بوده و یا بخش اصلی فعالیت آن (حداقل نیمی از فعالیت واحد) در پارک است؛

ج- در ارزیابی دوره‌ای پارک شرکت داشته باشد و واجد حداقل عملکرد قابل قبول باشد؛

د- که حداقل ۶ ماه از زمان استقرار آن در پارک گذشته باشد.

تبصره ۱: هسته فناوری مستقر در مرحله رشد مقدماتی مشمول دریافت مجوز فناوری نمی‌شود.

تبصره ۲: برای واحدهای فناور وابسته و واحدهای تحقیق و توسعه صرفاً بخشی از فعالیت‌ها که در پارک انجام می‌گیرد، مشمول دریافت مجوز می‌شود و به همه فعالیت‌های شرکت مادر تسری نمی‌یابد.

تبصره ۳: شرکت‌های دارای مجوز دانش‌بنیان مستقر در پارک، مشمول بند ۵ نمی‌شوند.

تبصره ۴: این مجوز جایگزین مجوزهای رسمی نهادهای ذی‌ربط (نظیر مجوز از سازمان غذا و دارو، استاندارد و ...) نمی‌شود.

ماده ۳- نظام ارزیابی پارک از واحدهای فناور باید واجد شرایط زیر باشد:

- الف- به صورت دوره‌ای با فواصل حداکثر یک ساله برگزار شود؛
- ب- از استانداردهای لازم و مورد قبول وزارت برخوردار باشد (مطابق با شاخصهای ارزیابی در دستورالعمل پیوست)؛
- ج- عملکرد واحدهای فناور را در ۴ حوزه: توسعه نیروی انسانی و سازمانی، نوآوری و توسعه فناوری، توسعه اقتصادی و دستاوردها و اثربخشی‌های مناسب، مورد ارزیابی قرار دهد؛
- د- بر پایه سه روش، خوداظهاری، بررسی مستندات و مصاحبه‌ها و بازدیدهای حضوری توسط تیم داوری خبره، انجام گیرد؛
- ه- نتایج ارزیابی به صورت مستند به واحد فناور اعلام شود؛
- و- سازوکار لازم برای اعتراض واحد فناور نسبت به نتیجه ارزیابی و امکان ارزیابی مجدد پیش‌بینی شده باشد.

ماده ۴- فضاهای کالبدی پارک باید مورد تایید وزارت عتف قرار گرفته باشند و در سامانه معرفی شده از طرف وزارت عتف ثبت شده و در یکی از سه گروه زیر قرار داشته باشند:

- الف- فضاهایی که مالکیت آنها متعلق به پارک یا واحدهای فناور مستقر در اراضی پارک است
- ب- فضاهایی که مدیریت و بهره‌برداری از آن برای یک مدت زمان معین (حداقل ۳ سال) و در قالب یک قرارداد اجاره یا توافق‌نامه، به پارک واگذار شده است؛
- ج- فضاهای متعلق یا در اختیار مراکز فناوری دارای مجوز (مراکز رشد، پردیس‌ها و پهنه‌های علم و فناوری، نواحی نوآوری، شهرک‌های فناوری و مانند آنها) که در چارچوب ضوابط تدوین شده در وزارت عتف، وابسته به پارک محسوب می‌شوند.

ماده ۵- مجوز فناوری صادر/تمدید شده باید واجد مشخصات زیر باشد:

- الف- در ارتباط با زمینه تخصصی واحد فناور صادر شده باشد؛
 - ب- حداکثر دو یا سه محور کاری مرتبط در آن درج شده باشد؛
 - ج- مدت اعتبار آن حداکثر تا پایان سال صدور باشد و در صورت نیاز بصورت دوره‌ای تمدید شود؛
 - د- در فرمت اعلام شده از طرف وزارت تنظیم شده باشد و در سامانه معرفی شده از طرف وزارت عتف ثبت شده باشد.
- تبصره ۱: هر واحد فناور صرفاً مجاز به دریافت یک مجوز فناوری است؛
- تبصره ۲: مجوز فناوری برای زمینه تخصصی صادر می‌شود و الزاماً اختصاص به محصول یا خدمت خاص ندارد؛
- تبصره ۳: انتخاب زمینه تخصصی واحد فناور برای درج در مجوز فناوری حتی‌الامکان بر مبنای زیردسته دوم به بعد فهرست کالاها و خدمات دانش‌بنیان انجام گیرد.

ماده ۶- شرایط استفاده از مجوز فناوری جهت بهره‌مندی از خدمات قانونی:

- الف- استفاده واحد فناور از مزایای پیش‌بینی شده در قانون، منوط به دریافت مجوز فناوری است (شرط لازم).
- ب- مجوز فناوری جایگزین تاییدیه رئیس پارک برای بهره‌مندی از مزایای پیش‌بینی شده در قانون و مقررات مربوط نبوده و حسب مورد دریافت تاییدیه‌های مورد نظر از رئیس پارک نیز لازم است؛
- ج- پارک موظف است با برقراری سازو کارهای لازم و ارزیابی‌های مربوطه، از صلاحیت شرکت برای بهره‌مندی از خدمت و تسهیل قانونی اطمینان حاصل کند.

ماده ۷- فرایند اجرا

